

No. 27993

DENMARK, FINLAND, NORWAY AND SWEDEN

**Agreement on reciprocal recognition of driving permits and
vehicle registration certificates. Signed at Mariehamn on
12 November 1985**

Authentic texts: Danish, Finnish, Norwegian and Swedish.

Registered by Sweden on 25 March 1991.

DANEMARK, FINLANDE, NORVÈGE ET SUÈDE

**Accord relatif à la reconnaissance réciproque des permis de
condnre et des certificats d'immatriculation des véhi-
cules à moteur. Signé à Mariehamn le 12 novembre 1985**

Textes authentiques : danois, finnois, norvégien et suédois.

Enregistré par la Suède le 25 mars 1991.

[DANISH TEXT — TEXTE DANOIS]

OVERENSKOMST MELLEM DANMARK, FINLAND, NORGE OG SVERIGE OM GENSIDIG ANERKENDELSE AF KØREKORT OG AF REGISTRERING AF KØRETØJER

Danmarks, Finlands, Norges og Sveriges regeringer har for at lette vejtrafikken mellem landene indgået følgende overenskomst:

Artikel 1

Et kørekort, der er udstedt i et land, gælder i de øvrige lande i overensstemmelse med sit indhold. Kørekortet gælder dog ikke, hvis det er ugyldigt i det land, hvor det er udstedt.

Reglerne om kørekort i denne overenskomst finder med de nødvendige begrænsninger tillige anvendelse på midlertidigt kørekort og turistkørekort udstedt i Danmark, "tillfälligt körkort" udstedt i Finland og "midlertidig kjøretillatelse" udstedt i Norge.

Artikel 2

Hvert land bestemmer, i hvilken udstrækning landets egne regler om kørekort skal finde anvendelse på kørekort, som er udstedt i de andre lande.

Artikel 3

Den, som er tilmeldt folkeregisteret i et af landene og har et gyldigt kørekort udstedt i et af de andre lande, kan efter ansøgning få ombyttet sit kørekort til et tilsvarende kørekort i det land, hvor han er tilmeldt folkeregisteret, uden at aflægge køreprøve.

Artikel 4

Når der i et af landene er truffet afgørelse i en sag om et kørekort udstedt i et af de andre lande, skal det land, hvori kørekortet er udstedt, underrettes om afgørelsen. Hvis afgørelsen indebærer, at kørekortet ikke længere er gyldigt, skal kørekortet oversendes til det land, som har udstedt det, når afgørelsen er endelig.

Artikel 5

Myndigheder, der træffer afgørelse i sager om kørekort efter denne overenskomst, bør

have ret til at gøre sig bekendt med de oplysninger, som er tilgængelige for kørekortsmyndighederne i de andre lande, og som er af betydning for afgørelsen. Dette gælder dog ikke, såfremt andet følger af forhold til et land, som ikke er bundet af overenskomsten.

Artikel 6

Hvert land skal anvise en myndighed, der skal tage imod underretninger og kørekort efter artikel 4, og fremkomme med oplysninger efter artikel 5.

Artikel 7

Motordrevne køretøjer, som er registreret i et af landene, samt påhængskøretøjer hertil kan benyttes i de andre lande i op til et år. Køretøjerne skal være i færdselssikkerhedsmæssig forsvarlig stand og skal opfylde besøgslandets regler om akseltryk, totalvægt, længde, højde og bredde. Køretøjerne skal være forsynet med hjemlandets nummerplader og nationalitetsmærker.

Som bevis for registreringen skal gælde køretøjernes nummerplader og

1. for andre danske køretøjer end personbiler og motorcykler og påhængskøretøjer koblet til personbiler: registreringsattest,

2. for finske køretøjer: "registeruddrag" for køretøjet eller registreringsattest, som beviser, at bilen må anvendes i udlandet, eller "interimsintyg",

3. for norske køretøjer: "vognkort",

4. for andre svenske køretøjer end terrænggående køretøjer: "kontrollmærke", og for svenske lastbiler, biler med tilkoblet påhængsvogn samt terrænggående køretøjer: derudover det senest udstedte "registreringsbevis" for hvert køretøj.

Artikel 8

Hvis der i et af landene er givet særlig tilladelse til midlertidig benyttelse af et køretøj,

som ikke er registreret i landet, eller som er midlertidigt registreret i landet, må køretøjet midlertidigt benyttes i de andre lande i den periode, som tilladelsen angår. Køretøjet skal være i færdselssikkerhedsmæssig forsvarlig stand og skal opfylde besøgslandets regler om akseltryk, totalvægt, længde, højde og bredde.

Følgende skal gælde som bevis for køretøjer, der har fået tilladelsen i

1. Danmark: "midlertidig registreringsattest" og "grænsenummerplader",

2. Finland: "interimistisk registreringsbevis" og tilsvarende nummerplader, eller "interimsintyg" og tilsvarende "SF-skylt",

3. Norge: "vognkort" og tilsvarende nummerplade for særlig registrering,

4. Sverige: "turistvagnslicens" og "turistvagnsskylt", bevis for "exportvagnsregistrering" og "exportvagnsskylt" sammen med "besiktningsinstrument" eller "interimslicens" og "interimsskylt".

Køretøjerne skal være forsynet med hjemlandets nationalitetsmærker.

Artikel 9

Reglerne i artikel 7, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse på danske køretøjer, der kan benyttes i Danmark med faste prøveskilte, finske køretøjer, der kan benyttes i Finland med "provnummerskyltar", norske køretøjer, der kan benyttes i Norge på "prøvekjennermerke" og svenske køretøjer, der kan benyttes i Sverige på grundlag af "saluvagnslicens".

Som legitimation for de danske køretøjer skal i denne forbindelse gælde registreringsattest. For de finske køretøjer skal gælde "provnummerskyltar" sammen med et bevis for retten til at anvende sådanne nummerplader. For de norske køretøjer skal gælde "prøvekjennermerke" sammen med "vognkort" for "årsprøvekjennermerke" eller "kjøreseddel" for "dagsprøvekjennermerke" i original. For de svenske køretøjer skal gælde "saluvagnsskyltar".

Artikel 10

Artiklerne 7–9 gælder under forudsætning af, at køretøjet må benyttes i sit hjemland, og at

1. det ejes af en fysisk person, der normalt ikke har bopæl i besøgslandet, eller af en juridisk person, der har hjemsted i et andet land end besøgslandet,

2. det ikke er eller bør være registreret i besøgslandet,

3. det er indført til midlertidig benyttelse i besøgslandet.

Hvert land kan bestemme, at artiklerne 7–9 ikke skal gælde, når køretøjerne benyttes af personer, som har bopæl i besøgslandet.

Artikel 11

Denne overenskomst gælder ikke spørgsmål om tilladelse til at befordre personer mod betaling eller tilladelse til transport af andet gods end førerens og passageres personlige rejsegods, og heller ikke de bestemmelser om told, skatter eller andre afgifter eller om forsikringer af motordrevne køretøjer eller arbejdsmiljø, der gælder eller bliver udfærdiget i de enkelte lande.

Hvert land kan gøre undtagelser fra denne overenskomst for så vidt angår kørekort til personer, der ikke er fyldt 18 år, og for så vidt angår kørsel, hvorunder biler anvendes erhvervsmæssigt til transport af personer eller gods, og som udføres med køretøjer, der er registreret i det pågældende land.

Denne overenskomst, der ophæver og træder i stedet for overenskomsterne af 15. september 1956 træder i kraft den 1. juli 1986. Hver af de kontraherende parter kan opsigte denne overenskomst overfor en anden kontraherende part ved underretning til denne. Overenskomsten forbliver gældende imellem disse parter i 6 måneder fra en sådan underretning. Originaleksemplaret af denne overenskomst deponeres i det svenske udenrigsministerium, som sender de øvrige parter bekræftede kopier.

Denne overenskomst oprettes i 4 eksemplarer på dansk, finsk, norsk og svensk sprog, hvilke tekster har samme gyldighed.

Til bekræftelse heraf har undertegnede efter bemyndigelse underskrevet denne overenskomst.

Som sket i Mariehamn den 12. november 1985

For Danmarks regering:
ERIK NINN-HANSEN

[FINNISH TEXT — TEXTE FINNOIS]

SOPIMUS TANSKAN, SUOMEN, NORJAN JA RUOTSIN VÄLILLÄ
AJOKORTIN JA AJONEUVON REKISTERÖINNIN KESKINÄI-
SESTÄ HYVÄKSYMISESTÄ

Tanskan, Suomen, Norjan ja Ruotsin hallitukset ovat maiden välisen tieliikenteen helpottamiseksi tehneet seuraavan sopimuksen:

1 artikla

Jossakin sopimusmaassa myönnetty ajokortti on voimassa muissa sopimusmaissa sisältönsä mukaisesti. Ajokortti ei kuitenkaan kelpaa, jos se ei ole voimassa ajokortin myöntäneessä maassa.

Mitä tässä sopimuksessa sanotaan ajokortista, koskee soveltuvien osin myös Tanskassa myönnettyä väliaikaista ajokorttia (midlertidigt kørekort) ja matkailija-ajokorttia (turistkørekort), Suomessa myönnettyä väliaikaista ajokorttia (tillfälligt körkort) ja Norjassa annettua väliaikaista ajolupaa (midlertidig kjøretillatelse).

2 artikla

Kukin maa määrää, missä laajuudessa oman maan ajokorttia koskevaa lainsäädäntöä sovelletaan ajokorttiin, joka on myönnetty toisessa sopimusmaassa.

3 artikla

Sopimusmaassa henkikirjoitettu henkilö, jolla on voimassa oleva, toisessa sopimusmaassa myönnetty ajokortti, voi hakemuksesta vaihtaa ajokorttinsa vastaavaan henkikirjoitusmaan ajokorttiin ajokoetta suorittamatta.

4 artikla

Jos sopimusmaassa annetaan toisessa sopimusmaassa myönnettyä ajokorttia koskeva päätös, on siitä ilmoitettava ajokortin myöntäneelle maalle. Mikäli päätös tarkoittaa, ettei ajokorttia enää hyväksytä, kortti on päätöksen saatua lainvoiman palautettava sen myöntäneelle maalle.

5 artikla

Viranomaisilla, joiden harkintaan tämän sopimuksen mukaiset ajokortteja koskevat kysymykset kuuluvat, tulee olla oikeus saada itselleen muiden sopimusmaiden ajokorttiviranomaisten käytössä olevat harkinnan kannalta merkitykselliset tiedot. Tämä ei kuitenkaan ole voimassa, mikäli muuta johtuu suhteesta sellaiseen maahan, jonka osalta tämä sopimus ei ole sitova.

6 artikla

Kunkin maan tulee määrätä viranomainen, joka ottaa vastaan 4 artiklan mukaiset tiedot ja huolehtii 5 artiklan mukaisten tietojen antamisesta.

7 artikla

Sopimusmaassa rekisteröityjä moottorikäyttöisiä ajoneuvoja ja niihin kytkettyjä perävaunuja saa käyttää muissa sopimusmaissa enintään vuoden. Ajoneuvojen tulee olla liikennekelteisessä kunnossa ja täyttää akselipainoja, kokonaispainoa, pituutta, korkeutta ja leveyttä koskevat vierailumaan määräykset.

Ajoneuvoissa tulee olla kotimaan rekisterikilvet ja kansallisuustunnukset.

Todisteeksi rekisteröinnistä hyväksytään rekisterikilvet ja

1. muiden tanskalaisten ajoneuvojen kuin henkilöautojen ja moottoripyörien sekä henkilöautoon kytkettyjen perävaunujen osalta: rekisteröintitodistus (registeringsattest).

2. suomalaisten ajoneuvojen osalta: ajoneuvon rekisteriote tai rekisteröintitodistus, joka osoittaa, että ajoneuvoa saa käyttää ulkomailta, tahi väliaikaistodistus (interimsintyg).

3. norjalaisten ajoneuvojen osalta: vaunukortti (vagnkort).

4. muiden ruotsalaisten ajoneuvojen kuin maastoajoneuvojen osalta: tarkastusmerkki (kontrollmärke); ruotsalaisten kuorma-autojen ja maasto-ajoneuvojen sekä sellaisten autojen osalta, joihin on kytketty perävaunu: edellisten lisäksi viimeksi annettu rekisteröintitodistus kustakin ajoneuvosta.

8 artikla

Jos sopimusmaassa on annettu erityislupa siellä rekisteröimättömän tai väliaikaisesti rekisteröidyn ajoneuvon tilapäiseen käyttöön, saa sitä käyttää luvan tarkoittamana aikana tilapäisesti muissa sopimusmaissa. Ajoneuvon tulee olla liikennekelteisessä kunnossa ja täyttää vierailumaan määräykset akselipainosta, kokonaispainosta, pituudesta, korkeudesta ja leveydestä.

Todisteeksi hyväksytään luvan saaneiden ajoneuvojen osalta

1. Tanskassa: väliaikainen rekisteröintitodistus (midlertidigt registreringsattest) ja rajakilpi (graensenummerplader),

2. Suomessa: väliaikaisrekisteröintitodistus (interimistiskt registreringsbevis) ja vastaava kilpi tai väliaikaistodistus (interimstyg) ja vastaava SF-kilpi,

3. Norjassa: vaunukortti (vagnkort) ja vastaava erityisrekisteröinnin ilmoittava kilpi,

4. Ruotsissa: turistivaunulupa (turistvagnslicens) ja turistivaunukilpi (turistvagnsskylt), todistus vientiajoneuvorekisteröinnistä (exportvagnsregistrering) ja vientiajoneuvokilpi (exportvagnsskylt) sekä katsastustodistus tai väliaikaislupa ja väliaikaiskilpi.

Ajoneuvoissa tulee olla kotimaan kansallisuustunnukset.

9 artikla

Mitä 7 artiklan 1 kappaleessa sanotaan, koskee myös tanskalaisia ajoneuvoja, joita Tanskassa saa käyttää kiinteillä koekilvillä (faste prøveskilte), suomalaisia ajoneuvoja, joita Suomessa saa käyttää koenumerokilvillä (provnummerskyltar), norjalaisia ajoneuvoja, joita Norjassa saa käyttää koetunnusmerkillä (prøvekjennermerke) ja ruotsalaisia ajoneuvoja, joita Ruotsissa saa käyttää myyntiajoneuvoluvan (saluvagnslicens) nojalla.

Todisteeksi tanskalaisten ajoneuvojen kelpoisuudesta hyväksytään tällöin rekisteröintitodistus (registreringsattest). Suomalaisten

ajoneuvojen osalta hyväksytään koenumerokilvet (provnummerskyltar) sekä todistus oikeudesta käyttää tällaisia kilpiä. Norjalaisten ajoneuvojen osalta hyväksytään koetunnusmerkki (prøvekjennermerke) yhdessä vaunukortin (vagnskort) kanssa, josta näkyy vuosikoetunnusmerkintä (årsprøvekjennermerke), tai ajolippu (kjøreseddel), josta näkyy päiväkoetunnusmerkintä (dagsprøvekjennermerke) alkuperäisenä. Ruotsalaisten ajoneuvojen osalta hyväksytään myyntiajoneuvokilvet (saluvagnsskyltar).

10 artikla

Artikloita 7–9 sovelletaan edellyttäen, että ajoneuvoa saa käyttää kotimaassaan ja että

1. sen omistaa fyysinen henkilö, jonka vakinaisen asuinpaikka ei ole vierailumaassa, tai juridinen henkilö, jolla on kotipaikka muussa kuin vierailumaassa,

2. se ei ole eikä sen tule olla rekisteröity vierailumaassa,

3. se on tuotu tilapäistä käyttöä varten vierailumaahan.

Sopimusmaat voivat määrätä, ettei artikloita 7–9 sovelleta, jos ajoneuvoa käyttävät vierailumaassa asuvat henkilöt.

11 artikla

Tätä sopimusta ei sovelleta kysymyksiin, jotka koskevat lupaa korvausta vastaan suoritettavaan henkilöiden kuljetukseen tai muiden kuin kuljettajan ja matkustajien henkilökohtaisten matkatavaroiden kuljetukseen eikä myöskään voimassa oleviin tai mahdollisesti säädettäviin määräyksiin tulleistä, veroista tai muista maksuista tai liikennevakuutuksista tai työympäristöstä.

Kukin maa voi myöntää poikkeuksia tästä sopimuksesta alle 18-vuotiaiden ajokortteihin sekä liikenteeseen, jossa autoja käytetään ansiotarkoituksessa henkilöiden tai tavarankuljetukseen ja jota harjoitetaan omassa maassa rekisteröidyillä ajoneuvoilla.

Tämä sopimus, joka kumoo ja korvaa 15 syyskuuta 1956 tehdyt sopimukset, tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1986. Kukin sopimuspuoli voi irtisanoa tämän sopimuksen suhteessa toiseen puoleen ilmoittamalla tälle sopimuspuolelle irtisanomisesta. Sopimuksen voimassaoloaika jatkuu näiden sopimu-

spuolten välillä 6 kuukauden ajan mainitun ilmoituksen toimittamisesta.

Tämän sopimuksen alkuperäiskappaleet talletetaan Ruotsin ulkoasiainministeriöön, joka toimittaa oikeaksi todistetut jäljennökset niistä muille sopimuspuolille.

Tämä sopimus on tehty neljana kappaleena tanskan, suomen, norjan ja ruotsin kielillä, jotka kaikki tekstit ovat yhtä todistusvoimaisia.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet valtuutetut allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Maarianhaminassa 12 päivänä marraskuuta 1985.

Suomen hallituksen puolesta:

MATTI LUTTINEN

[NORWEGIAN TEXT — TEXTE NORVÉGIEN]

OVERENSKOMST MELLOM DANMARK, FINLAND, NORGE OG SVERIGE OM GJENSIDIG GODKJENNELSE AV FØRERKORT OG REGISTRERING AV KJØRETØYER

For å lette vegtrafikken mellom landene har regjeringen i Danmark, Finland, Norge og Sverige inngått følgende overenskomst:

Artikkel 1

Et førerkort som er utstedt i det ene landet er gyldig i de øvrige land i samsvar med sitt innhold. Førerkortet gjelder dog ikke hvis det er ugyldig i det land hvor det er utstedt.

Reglene om førerkortet i denne overenskomst gjelder med de nødvendige tillempninger også "midlertidigt kørekort" og "turistkørekort" utstedt i Danmark, "tillfälligt körkort" utstedt i Finland og "midlertidig kjøretillatelse" utstedt i Norge.

Artikkel 2

Hvert enkelt land bestemmer i hvilken utstrekning landets egne regler skal gjelde de førerkort som er utstedt i et av de andre landene.

Artikkel 3

Den som er innmeldt i folkeregisteret i et av landene og har et gyldig førerkort utstedt i et av de andre landene, kan søke om å få byttet sitt førerkort med et tilsvarende førerkort i det land hvor han er innmeldt i folkeregisteret uten å avlegge ny førerprøve.

Artikkel 4

Når det i et av landene er truffet avgjørelse i en sak om et førerkort utstedt i et av de andre landene, skal det land som førerkortet er utstedt i underrettes om avgjørelsen. Hvis avgjørelsen innebærer at førerkortet ikke lenger er gyldig, skal førerkortet oversendes til det land som har utstedt det når avgjørelsen er endelig.

Artikkel 5

Myndigheter som treffer avgjørelser i saker som førerkort etter denne overenskomst bør

ha rett til å gjøre seg kjent med de opplysninger som er tilgjengelig for førerkortmyndighetene i de andre land, og som er av betydning for avgjørelsen. Dette gjelder dog ikke såfremt annet foranlediges av forhold til et annet land som ikke er bundet av overenskomsten.

Artikkel 6

Hvert land skal oppnevne en myndighet som skal ta i mot underretninger og førerkort i samsvar med artikkel 4, og fremskaffe opplysninger i samsvar med artikkel 5.

Artikkel 7

Motordrevne kjøretøy som er registrert i et av landene, samt tilhengere til kjøretøy kan benyttes i de andre land i inntil ett år. Kjøretøyet skal være i trafikksikkerhetsmessig stand og oppfylle besøkslandets regler om akseltrykk, bruttovekt, lengde, høyde og bredde. Kjøretøyet skal være forsynt med hjemlandets kjennemerke og nasjonalitetsmerke.

Som bevis for registreringen gjelder kjøretøyenes kjennemerke og

1. for andre danske kjøretøy enn personbiler, motorsykler og tilhengere koplet til personbiler: registreringsattest,

2. for finske kjøretøy: "registerutdrag" for kjøretøyet, eller registreringsattest som beviser at kjøretøyet kan anvendes i utlandet, eller "interimsintyg",

3. for norske kjøretøy: vognkort,

4. for andre svenske kjøretøy enn terrengkjøretøy: "kontrollmærke", for svenske lastbiler, biler med tilhengere og terrenggående kjøretøy: i tillegg det siste utstedete "registreringsbeviset" for hvert kjøretøy.

Artikkel 8

Hvis det i et av landene er gitt spesiell tillatelse til midlertidig benyttelse av et kjøretøy

som ikke er registrert i landet eller som er midlertidig registrert i landet, kan kjøretøyet midlertidig benyttes i de andre land i den periode som tillatelsen gjelder. Kjøretøyet skal være i trafikksikkerhetsmessig stand og skal oppfylle besøkslandets regler om akseltrykk, totalvekt, lengde, høyde og bredde.

Følgende skal gjelde som bevis for kjøretøy som har fått tillatelsen i

1. Danmark: "midlertidig registreringsattest" og "grænsenummerskilt",
2. Finland: "Interimistisk registreringsbevis" og tilsvarende skilt, eller "Interimsintyg", og tilsvarende "SF-skylt",
3. Norge: "Vognkort" og tilsvarende skilt for særlig registrering,
4. Sverige: "Turistvagnslicens" og "turistvagnsskylt", bevis for "exportvagnsregistrering" og "exportvagnsskylt" i tillegg til "besiktninginstrument" eller "interimslisens" og "interimsskylt".

Kjøretøyene skal være merket med hjemlandets nasjonalitetsmerker.

Artikkel 9

Reglene i artikkel 7 første ledd, finner tilsvarende anvendelse på danske kjøretøy som kan benyttes i Danmark med faste prøveskilt, finske kjøretøy som kan benyttes i Finland med "Provnummerskyltar", norske kjøretøyer som kan benyttes i Norge på "prøvekjennermerke" og svenske kjøretøy som kan benyttes i Sverige på grunnlag av "saluvagnslicens".

Som legitimasjon for de danske kjøretøyer skal i denne forbindelse "registreringsattest" gjelde. For de finske kjøretøyer skal "provnummerskyltar" gjelde i tillegg til bevis for retten til å anvende slike kjennermerker. For de norske kjøretøyer skal "prøvekjennermerke" eller "vognkort" for "årsprøvekjennermerke" eller kjøreseddel for "dagprøve-

kjennermerke" i original gjelde. For de svenske kjøretøyer skal "saluvagnsskyltar" gjelde.

Artikkel 10

Artiklene 7–9 gjelder under forutsetning av at kjøretøyet kan benyttes i sitt hjemland, og at

1. det eies av en fysisk person, som normalt ikke har bopel i besøkslandet, eller av en juridisk person som er etablert i et annet land enn besøkslandet,
2. det ikke er eller skal være registrert i besøkslandet,
3. det er innført til midlertidig bruk i besøkslandet.

Hvert land kan bestemme at artiklene 7–9 ikke skal gjelde, når kjøretøyene benyttes av personer som har bopel i besøkslandet.

Artikkel 11

Denne overenskomst gjelder ikke spørsmål om tillatelse til personbefordring mot vederlag eller til transport av annet gods enn førerens og passasjerers reisegods, og heller ikke de bestemmelser om toll, skatter eller andre avgifter eller om forsikring av motordrevne kjøretøy eller arbeidsmiljø som gjelder eller blir utferdiget i det enkelte land.

Hvert land kan gjøre unntak fra denne overenskomst om førerkort til personer som ikke er fylt 18 år, og for trafikk med kjøretøy som nyttes til transport av personer eller gods mot vederlag, og som utføres med kjøretøy som er registrert i det pågjøldene land.

Denne avtale som opphever og erstatter overenskomstene av 15. september 1956, trer i kraft den 1. juli 1986. Hver av de kontraherende parter kan si opp denne overenskomst overfor en annen kontraherende part ved underretning til denne. Overenskomsten forblir gjeldende mellom disse parter i 6 måneder fra en slik underretning.

Originaleksemplarene til denne overenskomst deponeres i det svenske utenriksdepartement, som tilsender de øvrige parter bekreftede kopier av disse.

Denne avtalen opprettes i 4 eksemplarer, på dansk, finsk, norsk og svensk språk, hvilke tekster har samme gyldighet.

Til bekreftelse av dette har undertegnede etter bemyndigelse underskrevet denne avtale.

Som skjedde i Mariehavn den 12. november 1985

For Norges regjering:
JOHAN J. JAKOBSEN

[SWEDISH TEXT — TEXTE SUÉDOIS]

ÖVERENSKOMMELSE MELLAN DANMARK, FINLAND, NORGE OCH SVERIGE OM ÖMSESIDIGT GODKÄNNANDE AV KÖR- KORT OCH AV REGISTRERING AV FORDON

Danmarks, Finlands, Norges och Sveriges regeringar har för att underlätta vägtrafiken mellan länderna enats om följande:

Artikel 1

Ett körkort som är utfärdat i det ena landet gäller i de andra länderna i enlighet med sitt innehåll. Körkortet gäller dock inte om det är ogiltigt i det land där det har utfärdats.

Vad som sägs i denna överenskommelse om körkort gäller i tillämpliga delar även midlertidigt kørekort och turistkørekort, utfärdade i Danmark, tillfälligt körkort utfärdat i Finland och midlertidig kjøretillatelse meddelat i Norge.

Artikel 2

Varje land bestämmer i vilken utsträckning det egna landets lagstiftning om körkort skall tillämpas på körkort som har utfärdats i något av de andra länderna.

Artikel 3

Den som är folkbokförd i ett av länderna och har ett gällande körkort som har utfärdats i något av de andra länderna kan efter ansökan byta ut sitt körkort mot ett motsvarande körkort i folkbokföringslandet utan att avlägga något förarprov.

Artikel 4

Har i det ena landet meddelats ett beslut i fråga om ett körkort som har utfärdats i något av de andra länderna, skall det land som har utfärdat körkortet underrättas om beslutet. Om beslutet innebär att körkortet inte längre skall godkännas, skall kortet översändas till det land som har utfärdat det när beslutet har vunnit laga kraft.

Artikel 5

Myndigheter som prövar frågor om körkort enligt denna överenskommelse bör få rätt att

ta del av de uppgifter som är tillgängliga för körkortsmyndigheterna i de andra länderna och som är av betydelse för prövningen. Detta gäller dock inte om annat föranledes av förhållandet till ett land som inte är bundet av denna överenskommelse.

Artikel 6

Varje land skall anvisa en myndighet som skall ta emot underrättelser och körkort enligt artikel 4 och biträda med information enligt artikel 5.

Artikel 7

Motordrivna fordon som är registrerade i det ena landet och till dem kopplade släpfordon får brukas i de andra länderna under högst ett år. Fordonen skall vara i trafikdugligt skick och uppfylla besökslandets föreskrifter om axeltryck, bruttovikt, längd, höjd och bredd. Fordonen skall vara försedda med hemlandets registreringsskyltar och nationalitetsmärken.

Som bevis för registreringen skall gälla fordonens registreringsskyltar och

1. för andra danska fordon än personbilar och motorcyklar och till personbilar kopplade släpfordon: registreringsattest,
2. för finska fordon: registerutdrag för fordonet, eller registreringsbevis som bevisar att fordonet får användas i utlandet eller interimsintyg,
3. för norska fordon: vognkort,
4. för andra svenska fordon än terrängfordon: kontrollmärke, för svenska lastbilar, bilar med tillkopplade släpvagnar och terrängfordon: dessutom det senast utfärdade registreringsbeviset för varje fordon.

Artikel 8

Har i det ena landet meddelats ett särskilt tillstånd att där tillfälligt bruka ett fordon som inte är registrerat i landet eller som är tillfäl-

ligt registrerat i landet, får fordonet under den tid som tillståndet avser tillfälligt brukas i de andra länderna. Fordonet skall vara i trafikdugligt skick och uppfylla besökslandets föreskrifter om axeltryck, bruttovikt, längd, höjd och bredd.

Som bevis skall gälla för fordon som erhållit tillståndet

1. i Danmark: tillfällig registreringsattest och gränsskylt.

2. i Finland: interimistiskt registreringsbevis och motsvarande skylt eller interimintyg och motsvarande SF-skylt.

3. i Norge: vognkort och motsvarande skylt för särskild registrering.

4. i Sverige: turistvagnslicens och turistvagnsskylt, bevis om exportvagnsregistrering och exportvagnsskylt jämte besiktningssinstrument eller interimislicens och interimisskylt.

Fordonen skall vara försedda med hemlandets nationalitetsmärken.

Artikel 9

Vad som sägs i artikel 7 första stycket gäller även danska fordon som får brukas i Danmark med faste pröveskilter, finska fordon som får brukas i Finland med provnummerskyltar, norska fordon som får brukas i Norge med prøvekjennermerke och svenska fordon som får brukas i Sverige med stöd av saluvagnslicens.

Som legitimation för de danska fordonen skall därvid gälla registreringsattest. För de finska fordonen skall gälla provnummerskyltar jämte intyg över rätt att använda sådana skyltar. För de norska fordonen skall gälla prøvekjennermerke jämte vognkort för årsprøvekjennermerke eller kjøreseddel för dagsprøvekjennermerke i original. För de svenska fordonen skall gälla saluvagnsskyltar.

Artikel 10

Artiklarna 7–9 gäller under förutsättning att fordonet får brukas i sitt hemland och att

1. det ägs av en fysisk person som normalt inte är bosatt i besökslandet eller av en juridisk person som är etablerad i ett annat än besökslandet.

2. det inte är eller bör vara registrerat i besökslandet.

3. det har införts för tillfälligt brukande i besökslandet.

Varje land får föreskriva att artiklarna 7–9 inte skall gälla när fordonet används av personer som är bosatta i besökslandet.

Artikel 11

Denna överenskommelse gäller inte frågan om tillstånd till befordran av personer mot ersättning eller av annat gods än förarens och passagerarens personliga resgods och inte heller de bestämmelser om tullar, skatter eller andra avgifter eller om trafikförsäkringar eller arbetsmiljö som gäller eller som kan komma att utfärdas i de olika länderna.

Varje land kan göra undantag från denna överenskommelse om körkort för personer som inte fyllt 18 år och för trafik i vilken bilar används i förvärvsverksamhet för transport av personer eller gods och som bedrivs med fordon som är registrerade i det egna landet.

Denna överenskommelse som upphäver och ersätter överenskommelserna av den 15 september 1956, skall träda i kraft den 1 juli 1986. Vardera kontraherande parten kan uppsäga denna överenskommelse gentemot annan kontraherande part genom underrättelse till denne. Överenskommelsen upphör att gälla dessa parter emellan sex månader efter dagen för en sådan underrättelse.

Original exemplaren till denna överenskommelse deponeras hos det svenska utrikesdepartementet, som tillställer de övriga parterna bestyrkta kopior därav.

Denna överenskommelse är upprättad i fyra exemplar på danska, finska, norska och svenska språken, vilka texter har lika giltighet.

Till bekräftelse härav har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat denna överenskommelse.

Som skedde i Marichamn den 12 november 1985

För Sveriges regering:
SVEN HULTERSTRÖM

[TRANSLATION — TRADUCTION]

AGREEMENT¹ BETWEEN DENMARK, FINLAND, NORWAY AND SWEDEN ON RECIPROCAL RECOGNITION OF DRIVING PERMITS AND VEHICLE REGISTRATION CERTIFICATES

With a view to facilitating road traffic between their countries, the Governments of Denmark, Finland, Norway and Sweden have concluded the following Agreement:

Article 1

A driving permit issued in one country shall be valid in the other countries in accordance with its contents. The driving permit shall not have such validity, however, if it is invalid in the country in which it was issued.

The rules on driving permits set forth in this Agreement shall also apply *mutatis mutandis* to a temporary driving permit (*midlertidigt kørekort*) and tourist driving permit (*turistkørekort*) issued in Denmark, to a temporary driving permit (*välialikaista ajokorttia — tillfälligt körkort*) issued in Finland and to a temporary driving permit (*midlertidig kjøretillatelse*) issued in Norway.

Article 2

Each country shall determine the extent to which its own regulations concerning driving permits shall apply to driving permits issued in one of the other countries.

Article 3

A person who is entered in the national register of one country and has a valid driving permit issued in one of the other countries may, upon application, exchange his driving permit for a corresponding driving permit of the country in which he is so registered without taking a new driving test.

Article 4

Where a decision has been taken in one country in a case concerning a driving permit issued in one of the other countries, the country which issued the driving permit shall be notified of the decision. If, according to the decision, the driving permit can no longer be recognized as valid, the permit shall be transmitted to the country that issued it, when the decision is final.

Article 5

Authorities taking decisions concerning driving permits in connection with this Agreement should be entitled to obtain such information as is available to the driving-permit authorities of the other countries and is relevant to the decision, except as otherwise required in relation to a country that is not bound by this Agreement.

¹ Came into force on 1 July 1986, in accordance with the provisions of article 11.

Article 6

Each country shall designate an authority responsible for receiving notifications and driving permits in accordance with article 4, and for providing information in accordance with article 5.

Article 7

Motor vehicles registered in one country, and trailers attached to them, may be used in the other countries during a period not exceeding one year. The vehicles shall be roadworthy and comply with the host country's regulations concerning axle load, total weight, length, height and width. The vehicle shall carry the number plates and the nationality signs of the home country.

In addition to the number plates of the vehicle, the following shall constitute proof of registration:

1. In the case of Danish vehicles other than passenger cars and motor cycles and trailers attached to passenger cars: a certificate of registration (*registreringssattest*);
2. In the case of Finnish vehicles: an extract of the register entry (*rekisteriote — registerutdrag*) for the vehicle or a certificate of registration showing that the vehicle may be used abroad, or an interim certificate (*välialikaistodistus — interimshintyg*);
3. In the case of Norwegian vehicles, a registration certificate (*vognkort*);
4. In the case of Swedish vehicles other than all-terrain vehicles: a control sticker (*kontrollmärke*), and in the case of Swedish lorries, motor cars with attached trailers and all-terrain vehicles: in addition, the latest registration certificate (*registreringsbevis*) issued for each vehicle.

Article 8

If a special permit has been granted in one country for the temporary use there of a vehicle which is not registered in that country or which is temporarily registered in that country, the vehicle may be temporarily operated in the other countries during the period of validity of the permit. The vehicle shall be roadworthy and comply with the host country's regulations concerning axle load, total weight, length, height and width.

The following shall serve as certification for vehicles in respect of which a permit has been granted:

1. In Denmark: a temporary registration certificate (*midlertidigt registreringssattest*) and frontier number plates (*graensenummerplader*);
2. In Finland: an interim registration certificate (*välialikaistodistus — interimistiskt registreringsbevis*) and corresponding plate or an interim certificate (*välialikaistodistus — interimshintyg*) and corresponding SF plate;
3. In Norway: a registration certificate (*vognkort*) and a corresponding plate for special registration;

4. In Sweden: a tourist registration certificate (*turistvagnslicens*) and a tourist plate (*turistvagnsskylt*), an export-vehicle registration certificate (*exportvagnsregistrering*) and export-vehicle plate (*exportvagnsskylt*) in addition to a registration certificate (*besiktningssinstrument*) or an interim licence (*interimslicens*) and an interim plate (*interimsskylt*).

The vehicles shall carry the nationality signs of the home country.

Article 9

The provisions of the first paragraph of article 7 shall also apply to Danish vehicles that may be used in Denmark with fixed provisional plates (*faste prøveskilte*), Finnish vehicles that may be used in Finland with a provisional number plate (*koenumerokilvet — provnummerskyltar*), Norwegian vehicles that may be used in Norway with a provisional number plate (*prøvekjennermerke*) and Swedish vehicles that may be used in Sweden on the basis of a dealer's licence (*saluvagnslicens*).

Proof of identification shall consist, in the case of Danish vehicles, of the certificate of registration (*registreringsattest*). In the case of Finnish vehicles it shall consist of the provisional number plates (*koenumerokilvet — provnummerskyltar*), in addition to a certificate showing entitlement to use such plates. In the case of Norwegian vehicles it shall consist of the provisional number plates (*prøvekjennermerke*) together with the registration certificate (*vognkort*) for the one-year provisional number plate (*årsprøvekjennermerke*), or the temporary registration certificate (*kjøreseddel*) for the one day provisional number plates (*dagsprøvekjennermerke*). In the case of Swedish vehicles it shall consist of the dealer's plate (*saluvagnsskyltar*).

Article 10

Articles 7 to 9 shall apply on condition that the vehicle can be used in the home country and that:

1. It is owned by an individual not normally resident in the host country or by a body corporate established in a country other than the host country;
2. It is not, and is not required to be, registered in the host country;
3. It is imported for temporary use in the host country.

Any Party may decide that articles 7 to 9 shall not apply where the vehicle is used by persons who are residents of the host country.

Article 11

This Agreement shall not apply to the question of permits for the transport of passengers for hire or reward, or permits for the transport of goods other than the personal baggage of the driver and passengers, nor shall it affect any regulations which are now in force or may in future be made in a particular country with regard to customs duties, taxes or other charges on motor vehicles or to the insurance of motor vehicles or the working environment.

Any Party may make exceptions to the provisions of this Agreement with respect to driving permits for persons under the age of 18 years, or with respect to traffic in which cars are used for the transport of passengers or goods for hire or reward where the vehicle is registered in the country concerned.

This Agreement, which annuls and supersedes the Agreements of 15 September 1956,¹ shall enter into force on 1 July 1986. Any Contracting Party may terminate the Agreement with respect to another Contracting Party by giving notice of denunciation to that Party. The Agreement shall cease to apply as between those Parties six months after such notice is given.

The original copies of this Agreement shall be deposited with the Swedish Ministry of Foreign Affairs, which shall provide certified copies thereof to the other Parties.

This Agreement is drawn up in four copies in the Danish, Finnish, Norwegian and Swedish languages, all the texts being equally authentic.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned plenipotentiaries have signed this Agreement.

DONE at Mariehamn on 12 November 1985.

For the Government of Denmark:

ERIK NINN-HANSEN

For the Government of Finland:

MATTI LUTTINEN

For the Government of Norway:

JOHAN J. JAKOBSEN

For the Government of Sweden:

SVEN HULTERSTRÖM

¹ See "the Bilateral Agreements of 15 September 1956 between Finland and Denmark, Finland and Norway, Finland and Sweden, Norway and Denmark, Sweden and Denmark and Sweden and Norway relating to the reciprocal recognition of driving permits and motor vehicle registration certificates and Additional Protocol thereto", signed at Stockholm, on 15 September 1956 in United Nations, *Treaty Series*, vol. 254, pp. 3, 17, 31 and 45; vol. 259, p. 3, and vol. 263, pp. 3 and 17.

[TRADUCTION — TRANSLATION]

ACCORD¹ ENTRE LE DANEMARK, LA FINLANDE, LA NORVÈGE
ET LA SUÈDE RELATIF À LA RECONNAISSANCE RÉCIPRO-
QUE DES PERMIS DE CONDUIRE ET DES CERTIFICATS D'IM-
MATRICULATION DES VÉHICULES À MOTEUR

Les Gouvernements du Danemark, de la Finlande, de la Norvège et de la Suède, désireux de faciliter la circulation routière entre leurs pays respectifs, ont conclu l'Accord ci-après :

Article premier

Tout permis de conduire délivré dans un pays est valable dans les autres pays conformément aux mentions qui y sont portées. Le permis de conduire n'est cependant pas valable s'il ne l'est pas dans le pays dans lequel il a été délivré.

Les règles applicables aux permis de conduire énoncées dans le présent Accord s'appliquent également, *mutatis mutandis*, aux permis de conduire temporaires (*midlertidigt kørekort*) et aux permis de conduire touristiques (*turistkørekort*) délivrés au Danemark, ou permis de conduire temporaires (*våliaikaista ajokorttia — tillfälligt körkort*) délivrés en Finlande et aux permis de conduire temporaires (*midlertidig kjøretillatelse*) délivrés en Norvège.

Article 2

Chaque pays détermine la mesure dans laquelle ses propres règlements relatifs aux permis de conduire s'appliquent aux permis de conduire délivrés dans l'un des autres pays.

Article 3

Toute personne inscrite au registre de la population d'un pays qui est titulaire d'un permis de conduire délivré dans l'un des autres pays peut, sur demande, échanger son permis de conduire contre un permis de conduire correspondant du pays dans lequel elle est enregistrée sans devoir à nouveau subir les épreuves d'obtention du permis.

Article 4

Toute décision adoptée dans un pays dans une affaire concernant un permis de conduire délivré dans l'un des autres pays est notifiée à ce dernier. Si, selon cette décision, le permis de conduire ne peut plus être reconnu comme valable, le permis est transmis au pays qui l'a délivré dès que la décision a un caractère définitif.

Article 5

Les autorités ayant à adopter des décisions relatives aux permis de conduire dans le cadre du présent Accord peuvent obtenir, dans la mesure où elles sont pertinentes à cette fin, les mêmes informations que celles dont disposent les autorités responsables en matière de permis de conduire des autres pays, à moins que des

¹ Entré en vigueur le 1er juillet 1986, conformément aux dispositions de l'article 11.

dispositions différentes s'imposent dans le cas d'un pays qui n'est pas lié par le présent Accord.

Article 6

Chaque pays désigne l'autorité responsable de recevoir les notifications et les permis de conduire conformément à l'article 4 et de fournir les informations visées à l'article 5.

Article 7

Les véhicules à moteur immatriculés dans un pays et les remorques tirées par lesdits véhicules peuvent être utilisés dans les autres pays pendant une période ne dépassant pas un an. Lesdits véhicules doivent être en bon état de marche et être conformes aux réglementations du pays hôte en ce qui concerne la charge par essieu, le poids total et le gabarit. Le véhicule doit être muni d'une plaque minéralogique et de l'indicatif de nationalité du pays d'origine.

Outre les plaques minéralogiques du véhicule, les preuves de l'immatriculation sont les suivantes :

1. Dans le cas des véhicules danois autres que les automobiles, les cycles à moteur et les remorques tirées par des automobiles, un certificat d'immatriculation (*registreringsattest*);
2. Dans le cas des véhicules finlandais, un extrait de l'inscription au registre (*rekisteriote — registerutdrag*) du véhicule ou un certificat d'immatriculation indiquant que le véhicule peut être utilisé à l'étranger, ou bien un certificat provisoire (*välialkaistodistus — interimintyg*);
3. Dans le cas des véhicules norvégiens, un certificat d'immatriculation (*vognkort*);
4. Dans le cas des véhicules suédois autres que les véhicules tout terrain : une vignette de contrôle (*kontrollmärke*) et, dans le cas des camions, des automobiles tirant une remorque et des véhicules tout terrain, en outre, le dernier certificat d'immatriculation (*registreringsbevis*) délivré pour chaque véhicule.

Article 8

S'il a été accordé dans un pays un permis spécial d'utilisation temporaire dans le type d'un véhicule qui n'y est pas immatriculé ou qui n'y est immatriculé que temporairement, le véhicule peut être utilisé temporairement dans les autres pays pendant la période de validité du permis. Le véhicule doit être en bon état de marche et être conforme aux réglementations du pays hôte en ce qui concerne la charge par essieu, le poids total et le gabarit.

Les pièces d'identité du véhicule pour lequel un permis a été accordé sont les suivantes :

1. Au Danemark : un certificat temporaire d'immatriculation (*midlertidigt registreringsattest*) et des plaques d'immatriculation frontière (*graensenummerplader*);
2. En Finlande : un certificat d'immatriculation provisoire (*välialkaisrekisteröintitodistus — interimistiskt registreringsbevis*) et la plaque correspondante, ou bien un certificat provisoire (*interimintyg*) et la plaque SF correspondante;

3. En Norvège : un certificat d'immatriculation (*vognkort*) et une plaque correspondante pour immatriculation spéciale;

4. En Suède : un certificat d'immatriculation de touriste (*turistvagnslicens*) et une plaque touristique (*turistvagnsskylt*), un certificat d'immatriculation d'un véhicule destiné à l'exportation (*exportvagnsregistrering*) et une plaque de véhicule destiné à l'exportation (*exportvagnsskylt*), en sus d'un certificat d'immatriculation (*besiktningsinstrument*) ou d'un permis provisoire (*interimsslicens*) et d'une plaque provisoire (*interimsskylt*).

Les véhicules doivent être munis de l'indicatif de nationalité du pays d'origine.

Article 9

Les dispositions du premier paragraphe de l'article 7 s'appliquent également aux véhicules danois pouvant être utilisés au Danemark avec des plaques provisoires fixes (*faste prøveskilte*), aux véhicules finlandais pouvant être utilisés en Finlande avec une plaque minéralogique provisoire (*koenumerokilvet — provnummerskyltat*), aux véhicules norvégiens pouvant être utilisés en Norvège avec une plaque minéralogique provisoire (*prøvekjennermerke*) et aux véhicules suédois pouvant être utilisés en Suède sur la base d'un permis de concessionnaire (*saluvagnslicens*).

Les pièces d'identité sont, dans le cas des véhicules danois, le certificat d'immatriculation (*registreringsattest*), dans le cas des véhicules finlandais, les plaques minéralogiques provisoires (*koenumerokilvet — provnummerskyltar*), ainsi qu'un certificat attestant le droit d'utiliser de telles plaques, dans le cas des véhicules norvégiens, les plaques minéralogiques provisoires (*prøvekjennermerke*) et le certificat d'immatriculation (*vognkort*) pour la plaque minéralogique provisoire valable un an (*årsprøvekjennermerke*), ou le certificat d'immatriculation temporaire (*kjøresedel*) pour les plaques d'immatriculation provisoire valables un jour (*dagsprøvekjennermerke*) et, dans le cas des véhicules suédois, la plaque de concessionnaire (*saluvagnsskyltar*).

Article 10

Les articles 7 à 9 s'appliquent à la condition que le véhicule puisse être utilisé dans le pays d'origine et à condition :

1. Qu'il appartienne à une personne physique ne résidant pas normalement dans le pays hôte ou à une personne morale établie dans un pays autre que le pays hôte;
2. Qu'il ne soit pas et n'ait pas à être immatriculé dans le pays hôte;
3. Qu'il soit importé en vue d'une utilisation temporaire dans le pays hôte.

L'une quelconque des Parties peut décider que les articles 7 à 9 ne s'appliquent pas si le véhicule est utilisé par des personnes qui résident dans le pays hôte.

Article 11

Le présent Accord ne s'applique pas aux permis pour le transport de personnes moyennant rémunération ou aux permis pour le transport de marchandises autres que les bagages personnels du conducteur et des passagers, et ne modifie en rien les règlements en vigueur ou pouvant être édictés dans l'un ou l'autre pays en matière de droits de douane, taxes et autres charges sur les véhicules à moteur, d'assurance des véhicules à moteur ou d'environnement.

L'une quelconque des Parties peut déroger aux dispositions du présent Accord en ce qui concerne les permis de conduire des personnes de moins de 18 ans ou l'utilisation d'automobiles utilisées pour le transport de personnes moyennant rémunération lorsqu'elles sont immatriculées dans le pays considéré.

Le présent Accord, qui abroge et remplace l'Accord du 15 septembre 1956¹, entrera en vigueur le 1er juillet 1986. L'une quelconque des Parties contractantes peut mettre fin au présent Accord à l'égard de toute autre Partie contractante en lui adressant une notification de son intention de dénoncer l'Accord, en quel cas ce dernier cessera de s'appliquer entre les Parties intéressées six mois après la date de ladite notification.

Les originaux du présent Accord seront déposés auprès du Ministère suédois des affaires étrangères, qui en communiquera copie certifiée conforme aux autres Parties.

Le présent Accord est fait en quatre exemplaires en langues danoise, finnoise, norvégienne et suédoise, tous les textes faisant également foi.

EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires soussignés ont signé le présent Accord.

FAIT à Mariehamn le 12 novembre 1985.

Pour le Gouvernement du Danemark :

ERIK NINN-HANSEN

Pour le Gouvernement de la Finlande :

MATTI LUTTINEN

Pour le Gouvernement de la Norvège :

JOHAN J. JAKOBSEN

Pour le Gouvernement de la Suède :

SVEN HULTERSTRÖM

¹ Voir « Accords bilatéraux conclus entre le Danemark et la Finlande, le Danemark et la Norvège, le Danemark et la Suède, la Finlande et la Norvège, la Finlande et la Suède, et la Norvège et la Suède relatifs à la reconnaissance réciproque des permis de conduire et des certificats d'immatriculation des véhicules à moteur et le Protocole additionnel y inclus », signés à Stockholm, le 15 septembre 1956 dans le *Recueil des Traités* des Nations Unies, vol. 254, p. 3, 17, 31 et 45; vol. 259, p. 3, et vol. 263, p. 3 et 17.

